

mulig Udsigt til, saa at der kun kræves en mundtlig Tilkendegivelse fra den paagældende til de efterlevende af, at han ønsker at brændes, maa der forlanges et yderligere skærpet Tilsyn, saaledes at man paa enhver tænkelig Maade begrænser Muligheden for, at der kan komme til at foreligge noget kriminelt. Den, der ombringer en Person enten for at komme i Besiddelse af en Arv eller for at skaffe sig af med en Aftægtsmand eller Aftægtskvinde, vil have større Udsigt til at kunne skjule sin Forbrydelse, naar han under Forebringelse af, at dette sker efter den afdødes Ønske, kan faa Liget brændt; det vil da være meget vanskeligt bagefter at paavise, at der foreligger en Forbrydelse. Enhver Sikkerhedsforanstaltning, forinden Ligbrænding foretages, er derfor paarkrævet.

Jeg anbefaler derfor dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Ibsen, som alene har stillet dette Ændringsforslag, sige, at det forekommer mig ikke, der er Grund til at gaa saa vidt, som det ærede Medlem ønsker; jeg tror, man bør holde paa, at naar vi har en Lægeerklæring, maa vi kunne stole paa den. Jeg er selvfølgelig ikke blind for det, det ærede Medlem udviklede, at der er en Mulighed for Forbrydelser, men heldigvis er det dog saaledes her i Landet, at det er sjældent, og at man maa gaa ud fra, at den Læge, som tilser vedkommende under hans Sygdom, ikke vil afgive en Erklæring, som ikke er rigtig. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem søger samtidig at gøre den af ham ønskede Ordning saa lemfældig som muligt, men vi kommer faktisk til unødvendigt at besværliggøre Foretagelsen af Ligbrænding. Jeg synes derfor, den Form for Lovforslaget, som alle Partier i det andet høje Ting er enedes om, bør vi holde paa her, ogsaa ud fra den Betragtning, det ærede Medlem selv fremhævede, at der kræves en skriftlig Tilkendegivelse fra vedkommende. Derfor vilde en Læge, selv om han i øvrigt vilde være med til den Slags Ting, dog ikke kunne gøre det rent vilkaarligt. Jeg tillader mig at fra raade den foreslaaede Ændring og anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af Landstinget.

Moltesen: Jeg skal anbefale at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. Ibsen stillede Ændringsforslag; Landstingets

Affattelse synes mig i alle Henseender tilstrækkelig betryggende. Det ærede Medlem mente, det var svært for Huslægen, det var pinagtigt for Slægtningene, at i givet Fald Huslægen skulde, som det ærede Medlem udtrykte sig, behandle Liget; det forekommer mig, at det ikke kan være mere pinagtigt, end at Retslægen skal gøre det. Det bliver lige pinagtigt; men det bliver dyrere at følge den Fremgangsmaade, som det ærede Medlem foreslaar.

Hækkerup: Ogsaa jeg vil meget fra raade Tinget at vedtage den Ændring, der her foreslaas; hvis den skulde blive vedtaget, vilde det lille Fremskridt, som Lovforslaget indeholder for Ligbrændingssagen, være standset, saa er der ikke ret meget tilbage. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Ibsen, at hvis det ærede Medlem har læst Betænkningen fra Landstingets Udvalg og fulgt de Forhandlinger og Undersøgelser, der er anstillet i Udvalget der, er jeg overbevist om, at han maa kunne komme til Erkendelse af, at den foreslaaede Ændring i Virkeligheden er ganske overflødig, og at det kun er kunstlede Betæneligheder, han opstiller til Støtte for den. Jeg anbefaler, at man stemmer Ændringsforslaget ned, og at Lovforslaget vedtages i sin foreliggende Skikkelse.

Elna Munch: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til den ærede sidste Taler og vil ligeledes anbefale, at man stemmer imod det stillede Ændringsforslag.

Pürschel: Jeg anbefaler at stemme for det stillede Ændringsforslag og jeg vil henvise til, at Kredslægeforeningen udtrykkeligt har udtalt sig meget kraftigt for at bevare dette Tilsyn fra Embedslægerne Side. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til i Øjeblikket at lovprise Sikkerheden for Liv og Lemmer i det danske Samfund. Det forekommer mig, at den sidste Tid har vist os en Række Forbrydelser, som egentlig ikke taler særlig højt om Fremskridt, og den har ogsaa vist os, at Folk er opfindsomme, naar de ønsker at affive en Person. Jeg kan ikke se anderledes paa hele dette Forhold, end at Kredslægeforeningen har Ret, naar den siger: Der er for os Embedslæger ikke Tvivl om, at en saadan Bestemmelse er nødvendig og i Samfundets Interesse maa bibeholdes. Det er dog Folk, der har nogen Forstand paa det, de taler om, og det forekommer mig, at man bør respektere dem. Yderligere vil jeg henvise til, at Ligbrændingssagen, som ingen ønsker at